

LES 7 - EMOTIES

Er zijn veel mensen die menen dat emoties erg spontaan zijn of dat ze zonder meer bedwongen kunnen worden. Geen van beide is waar. De meeste van u zullen wel hebben gemerkt, dat je kort voordat het onweert ongedurig bent en daarna een gevoel van opluchting hebt. Dit ligt o.a. aan de statische lading van de lucht en eventueel aan de aanwezigheid van wat ozon in de lucht daarna. Waarmee ik maar wil zeggen, dat zuiver stoffelijke factoren in de kosmos uw emoties voor een groot gedeelte kunnen bepalen. Als wij van dat standpunt uit vertrekken, dan worden emoties erg belangrijk. Want de emoties zijn dan heel vaak de aanduiding van dingen die wij aanvoelen zonder dat wij redelijk kunnen omschrijven wat er aan de hand is. Ik zou dan graag van het vooromschreven punt vertrekken.

Er is op het ogenblik een nogal sterke invloed waarin groen, blauw en wit tezamen aanwezig zijn. Dit zijn kleuren die worden gebruikt om kosmisch geestelijke invloeden aan te duiden. Maar wij zijn er nog niet. Daarnaast zijn ook bepaalde planeetwerkingen heel sterk. Voor heel veel mensen is er een nogal ongunstig aspect waarin o.a. Neptunus een vierkant maakt, terwijl anderen bovendien nog te maken hebben met Saturnus. Als we al die invloeden bij elkaar nemen, dan is dat verstandelijk niet helemaal uit te leggen, maar wij kunnen misschien nagaan hoe de mensen zich ongeveer moeten voelen.

Als ik de gemiddelde emotie neem en dan ga ik uit van ongeveer deze breedtegraad, dan zou ik moeten stellen: Er is een zekere wispelturigheid in de gevoelens. Er zijn ogenblikken van grote opgewektheid en verwachting - die overigens vaak beschaamd worden door de feiten - gevolgd door gevoelens van mistroostigheid, neerslachtigheid en zelfs pogingen om aan de feiten te ontvluchten. Deze invloed loopt nu geschat ongeveer 10 dagen voor de meeste mensen; voor sommigen iets meer, voor anderen iets minder.

Nu zitten daarbij nog planetaire aspecten. Als u last heeft van b.v. Saturnus, dan heeft u te maken met al die onverwachte kleine mislukkingen en tegenslagen. U heeft een gevoel van machteloosheid. Dit wordt door de omstandigheden veroorzaakt. Combineer je dit nu met dat gevoel van onrust, de innerlijke wispelturigheid, het onvermogen je aan te passen, dan kom je als vanzelf in een toestand van wanhoop die zich ofwel in een levensverwerping kan manifesteren, dan wel in het ontvluchten aan bepaalde aspecten van je taak of van je leven. Dit aspect loopt nog enige dagen door.

Toch zul je in de wereld niet zo ontzettend veel fenomenen zien aan de hand waarvan deze gevoelens zonder meer verklaarbaar zijn. Je kunt niet zeggen; De aarde gaat beven. Er gaat daar dit gebeuren en daar dat. Dat weet je niet van tevoren en zelfs wanneer die dingen komen, blijken ze van betrekkelijk weinig invloed te zijn op de gevoelstoestand waarin je zelf verkeert. Daarom is het wel aardig om eens te kijken naar de feiten en de emoties.

U realiseert het zich misschien niet, maar we hebben kort geleden een aardbeving gehad en er staat weer een op stapel - overigens in een ander gebied. Daarbij zitten we in een periode (dat is eigenlijk vandaag al) aan de gang en loopt tot ongeveer donderdagavond waarin erg veel rampen kunnen gebeuren. Er kunnen catastrofes plaatshebben. Kleine dingen lopen uit de hand en voor men het weet is er iets waarbij heel veel mensen betrokken zijn en er misschien veel slachtoffers vallen: Voelt u dat aan? Neen. Zijn er gevoelens die u daarop wijzen? Neen. Heeft u voorgevoelens? Ja, misschien 4 op de 10.000 mensen of een op de 100.000. Maar de gedruktheid, die wel samenhangt met de mogelijkheid dat er rampen zullen zijn in deze periode, die hebben de mensen wel. En als je dat niet helemaal wilt beseffen, want ook de eigen gevoelswereld is iets wat je niet klakkeloos wilt aanvaarden, dan heb je nog een andere uitvlucht: "Bent u ook zo moe. Het moet vast liggen aan het omzetten van de tijd. Die zomertijd, daaraan zal het liggen." Helemaal niet. Dat zijn de uitvluchten die je zoekt. In feite bevind je je in een toestand waarin je gebonden bent. Je zoudt je het liefst in jezelf willen terugtrekken. Heerlijk in een afgesloten schilletje zitten met een goed boek misschien of iets

dergelijks en voor de rest: laat de wereld maar verder draaien. Dergelijke emoties zijn eigenlijk de weerkaatsing van kosmische waarden, die op zichzelf niet zonder meer afleesbaar of kenbaar zijn. Hieraan kunnen wij een paar regels ontleen. We moeten proberen het praktisch te houden.

1. Indien u zich bevindt in een ongewone gevoelstoestand, moet u niet aannemen dat dit alleen uit uzelf voortkomt. Emotionele veranderingen zijn over het algemeen mede een aanduiding van kosmische beïnvloeding, geestelijke beïnvloeding of het aanvoelen van een meer stoffelijke invloed of situatie. Dergelijke gevoelens zijn een waarschuwing. Wanneer u het gevoel krijgt dat u zich moet afsluiten, dan moet u zich niet afsluiten, maar u wel verdedigen. Wanneer u het gevoel heeft dat de wereld troosteloos en zinloos is, dan moet u juist proberen om daartegenover zelf wat licht of beweging te zetten.
2. Elke emotie heeft een lichamelijke invloed. Dit betekent, dat de gevoelstoestand waarin u zich bevindt ook uw lichamelijke ervaringen verandert. U kunt zich daardoor gejaagd voelen. Die gejaagdheid kan dan o.a. het resultaat zijn van adrenalineafscheiding. Zelfs uw stofwisselings- en groeiprocessen kunnen daardoor worden gestoord of veranderd. Juist daarom is het erg belangrijk dat een mens leert zijn emoties te erkennen voor wat ze zijn: indicaties van toestanden waartegen stelling moet worden genomen. Dan kunt u innerlijk over het algemeen kracht genoeg vinden om ook deze lichamelijke effecten terug te dringen. Een klein voorbeeld mag hier wel bij. Er zijn heel veel mensen die het gevoel hebben dat ze iets moeten bereiken; dat kan stoffelijk of geestelijk zijn. Gelijktijdig voelen ze zich gefrustreerd. Die frustratie kan wel degelijk voortkomen uit externe invloeden die niets met de stof te maken hebben. Dit gevoel van frustratie wordt omgezet in een onrust, die resulteert in een zekere onhandigheid of zelfoverschatting in de relatie met de wereld, maar tevens bij heel veel mensen aanleiding zijn tot o.a. reumatische pijnen, spierpijnen, hartaanvallen die niets met het hart te maken hebben maar gewoon benauwdheden zijn die in de borststreek liggen en waardoor het hart wat sneller schijnt te kloppen. Kortom, allerlei lichamelijke verschijnselen. Als je je daartegen te weer stelt, dan kun je zelf een tweede emotie wekken. Dat kun je wel bewust doen. Je kunt je stemming bewust opwerken in een bepaalde richting. Hierdoor wordt ook het lichamelijke effect tegengehouden. Met andere woorden: minder reumatische pijnen totdat ze verdwijnen. Minder hartkloppingen, minder het gevoel van opgesloten zijn en al die dingen meer. Dat kan erg belangrijk zijn.
3. Geestelijke invloeden kunnen over het algemeen niet stoffelijk vertaald worden. Toch zijn geestelijke invloeden en beïnvloedingen vaak heel erg belangrijk in het emotionele leven van de mens. Want u bent niet alleen in staat om emotioneel te reageren op dingen die u stoffelijk beroeren, maar ook de meest innerlijke zaken die misschien te maken hebben met geestelijke banden die vele incarnaties omspannen, met geestelijke contacten met sferen of werelden waar u bewust niets van weet, kunnen de emotie beïnvloeden. Omdat al deze factoren niet te overzien zijn, zal elke reactie op de emotie een poging moeten zijn om tegenover elke gevoelstoestand die op dit moment ergerlijk, niet aanvaardbaar of vermoeiend is, een andere te stellen, die u vanuit uzelf probeert te wekken. Hierdoor kunt u ook een geestelijk evenwicht bereiken en zult u eventuele krachten van hoge geestelijke sferen of misschien zelfs van geestelijk-kosmische betekenis op de juiste wijze leren verwerken. Dat zijn dan drie punten. In het laatste punt zit weer iets belangrijks:

Ik zit u te vertellen dat u even een emotie daartegenover moet stellen. U zegt dan: Ja, maar dat is niet zo gemakkelijk. Eigenlijk is het wel gemakkelijk. U kunt zich op een gegeven ogenblik machteloos voelen en u dan kwaad maken. Maar als u zich kwaad maakt, dan doorbreekt u de ban van uw machteloosheid. U komt tot actie. Er gebeurt dus iets anders. De emotie die uit de kwaadheid ontstaat, is heel vaak gerichte daadkracht of gerichte wilskracht. Er zijn veel mensen die pas iets doen, als ze nijdig worden. Dat heeft u zelf ook wel kunnen constateren. Waarom zou u dat dan ook niet kunnen? Maar er zijn nog andere dingen.

U heeft b.v. de behoefte om iets voor de medemens te betekenen, maar het wil niet goed. Waarom zou dat eigenlijk niet willen? U moet gewoon tegen uzelf zeggen: ik kan dit. U begint met een proces van zelfsuggestie waarmee u probeert de nodige interesses, de nodige aandacht, de nodige levenskracht uit te stralen. Naarmate u zichzelf overtuigt dat dit het geval is, verandert uw emotionele toestand. Het hopeloze van zo-even wordt de uitdaging van nu. De gelatenheid en de neerslachtigheid van heden wordt dan opeens omgevormd tot het bewustzijn dat u het beste doet wat u kunt. Daarmede ontstaat er een innerlijke tevredenheid die weer resulteert in een juister reageren op kosmische omstandigheden, maar ook een innerlijk evenwichtiger reageren. Het is dus niet zo moeilijk als het wel lijkt.

Voor heel veel mensen is het niet gemakkelijk te aanvaarden als je zegt: die emoties zus en zo zijn niet juist. Dan zeggen ze: Ik was vandaag niet uitgeslapen en ik had wel geen hoofdpijn, maar ik had zo'n band om mijn hoofd. Die mensen realiseren zich niet wat er aan de hand kan zijn.

Misschien heeft u wel gedroomd of u had kort na het ontwaken een zeker gevoel of een bepaalde impuls, die op dat moment wel duidelijk was. Noteert u die. Want zeer veel beïnvloedingen die u redelijk niet kunt verwerken en die u zintuiglijk niet weet uit te drukken zult u via het onderbewustzijn en de geestelijke waarden in uw persoonlijkheid omzetten in een droombeleving of een gevoel dat pas in een toestand van volledige ontspanning tot zijn recht komt. Dit zijn dan weer indicaties.

Als u een droom heeft die u b.v. voortdurend autobotsingen laat zien, dan betekent dat helemaal niet dat u vandaag niet met het openbaar vervoer moet meegaan. Het betekent echter wel, dat u voor uzelf strijdige invloeden heeft geconstateerd. Strijdige invloeden kunnen wij alleen beheersen door het innerlijk evenwicht op te voeren. Wij proberen dus een gevoel van zekerheid, van onverstoorbareheid te wekken, Dan kan ons dit allemaal niet gebeuren.

Ik weet het, het is zelfsuggestie. Maar met zelfsuggestie kunt u heel veel emoties opwekken. Met zelfsuggestie kun u voor een groot gedeelte zelfs uw lichamelijke toestand beïnvloeden. En als u dat op de goede manier doet, krijgt u in ieder geval resultaten. Emoties zijn eigenlijk alleen maar de reacties die wij vertonen op een besef, dat wij maar ten dele bewust willen beleven. Menigeen wordt boos en denkt dit met rede te doen, omdat niet boos worden zou betekenen: toegeven dat een ander gelijk heeft en daarmede je eigen waarde of betekenis verminderen in eigen ogen. Dat komt vaak voor.

Emoties zijn een complex geheel. Daar spelen niet alleen zuiver zintuiglijke zaken een rol in. U kunt ook emoties opwekken. Er zijn middeltjes genoeg waarmee je dat kunt doen. Ze gaan van psilocybine tot spaanse vlieg en van LSD tot hash. Ze wekken toestanden in het lichaam waar het evenwicht is verstoord en waardoor dat lichaam gaat reageren op niet aanwezige situaties en toestanden. En dan krijgen we ook die emoties. Maar waarom hebben wij al die hulpmiddelen nodig, als wij het geestelijk kunnen doen?

Emotie is altijd mede het resultaat van een mentaal proces. Zonder mentale processen zijn er geen emoties anders dan de lichamelijke reacties welke noodzakelijk zijn om elke instincthandeling een optimale verwerkingsmogelijkheid te geven. Dus als u dit registreert, dan weet u: alles wat mentaal kan zijn, kan ik zelf beïnvloeden.

Maar beïnvloeden betekent niet tegengaan. Het is vaak zo dat allerlei omstandigheden een rol spelen. Op een gegeven ogenblik ben je uitbundig of wanhopig en heb je het gevoel: dit is een emotie die ik moet bedwingen. Dan probeer je de kraan dicht te draaien. Als het een lekkende kraan is, gaat het, maar dan is de emotie niet zo groot. Maar als het een stortvloed van emoties is die je overspoelt, dan is het een soort Niagara Falls. Heeft u wel eens geprobeerd met een kurk zo'n waterval te stoppen? Dat is onmogelijk. Wat moet u dan doen? U moet proberen de betekenis van de emotie te veranderen. U moet proberen een lichtend en positief element te vinden en dat met alle kracht vast te houden totdat het geheel van uw reacties - nog steeds met behoud van de emotionele flux- in een positieve beleving wordt omgezet. Bij het wegvallen van het overheersende geheel en het te vervangen door een geïnduceerd geheel ontstaat er een groter evenwicht. En door dat evenwicht is dan langzaam aan misschien toch weer beheersing mogelijk.

Als ik naar de gevoelens van mensen kijk, dan zie ik vaak dat die gebaseerd zijn op interpretaties. Als je het gevoel hebt dat b.v. je leven nutteloos is, dan is dat natuurlijk niet waar. Geen enkel leven is nutteloos omdat een ieder alleen al door zijn bestaan invloed heeft op anderen; en dat is een vorm van nut in geestelijke zin.

Je bent niet eenzaam, tenzij je jezelf die eenzaamheid aanpraat. Want als je beseft dat zelfs door over straat te lopen je de bewegingspatronen van anderen mede helpt beïnvloeden, dan weet je, ik ben deel van een organisch geheel: de mensheid. Dus die eenzaamheid is iets wat je jezelf kunt aanpraten. Als je bovendien nog beseft dat je geestelijk door je gedachten, je reacties, je poging om jezelf - hoe dan ook - waar te maken in vele sferen indrukken achterlaat, dat je impulsen uitzendt waardoor vormen in een astrale sfeer tot stand kunnen komen of in stand worden gehouden, dan weet je dat die betekenis er wel degelijk is. Dan behoeft je niet te zeggen - ik ben blij dat ik die betekenis op deze manier heb. Door dat besef van zinvolheid ontstaat er een positieve reactie. Je gevoelens zijn niet meer een overstelpende neerslachtigheid, verlatenheid, doelloosheid of nutteloosheid. En dat betekent ook, dat je niet meer naar vroeger gaat terugzien, dat komt zo vaak voor.

Er zijn heel veel mensen die gaan zitten en zeggen: Als ik dit vroeger anders had gedaan, of: als ik nu eens anders was geweest, dan zou ik nu.... Zij gaan dan over mogelijkheden praten. Dat is een vlucht. Daardoor brengen ze de mogelijkheden van vandaag steeds meer in diskrediet. En dat is onaanvaardbaar, dat begrijpt u zelf ook wel. Die mensen moeten proberen om eerst te kijken wat ze nu wel kunnen zijn en doen. Je moet nooit meer willen doen dan je kunt, maar je kunt veel. Vooral als je in kleine dingen een zekere betekenis krijgt, kun je daaruit weer voldoening putten. Die voldoening betekent emotionele stabilisatie. Maar het betekent tevens dat je je energie terugkrijgt en je processen van denken en reageren op de vele sferen en je eigen wereld beter in de hand houdt.

Emoties zijn een moeilijke zaak, dat geef ik graag toe. Het lijkt vaak onredelijk, maar als de emoties met je weglopen, dan is je hele redelijkheid weg; dan ben je niet meer in staat om normaal te reageren. En als je dat gaat begrijpen, misschien dat je dan toch in staat bent om te zoeken naar een weg waardoor je een beetje meer jezelf bent en afrekent met het heden.

Heel veel mensen worden geplaagd door allerlei angsten: Angsten voor morgen bijvoorbeeld. Morgen is er nog niet. Bang zijn voor morgen heeft geen zin. Begrip dat en je zult die angst wel niet helemaal verdringen; ze blijft aanwezig: Ze is een emotie die in je doorwerkt, maar je krijgt meer mogelijkheden om vandaag iets positiefs te doen of te denken en dat daartegenover te stellen. Het evenwicht wordt hersteld.

Emotionele evenwichtigheid is een van de belangrijkste zaken voor een mens, als hij wil komen tot een bewuste en evenwichtige geestelijke vorming. Hier heb ik dan weer een nieuw element geïntroduceerd namelijk de geestelijke vorming.

Als u probeert om een letter in metaal te slaan (stempelletter) en u zet daar niet voldoende kracht op, dan komt die letter niet door. Als u een beleving in de stof heeft en er is geen emotie mee verbonden en u probeert dat in de geest vast te leggen, dan komt dat niet door, het geeft geen werkelijke indruk. Als u een hamer heeft, dan kunt u die letter met hevige kracht erin slaan. Als er een emotionele beleving is op de achtergrond van een situatie, dan wordt ze daardoor mede gefixeerd in het geestelijk bewustzijn. Wij mogen de emotie dus niet zien als iets overbodigs of nutteloos. Maar als we steeds blijven slaan op dezelfde letter, dan komt er geen verstaanbaar woord uit. Dan is het net, of je in je ervaringsregistratie aan het stotteren bent. Je herhaalt maar steeds één feit of één punt. Dat mag niet gebeuren. Daarom moet je die emotie erkennen en er een tweede tegenover stellen, zoals ik beschreven heb. Hierdoor ga je n.l. je besef weer richten op een ander aspect van je bestaan. Het herinneringsbeeld dat op die manier wordt vastgelegd wordt veelzijdig, want ook dit wordt geestelijk vastgelegd.

Andere zaken, die misschien in de stof erg belangrijk lijken, zullen u nu emotioneel niets doen. Dat is heel goed, want daardoor kunt ze overslaan. U heeft ze niet nodig voor uw geestelijke vorming en dan zijn ze van weinig belang. Op die manier kunt u langzaam maar zeker de registratie van uw stoffelijk leven in de geest en daardoor de mogelijkheid om in elke

harmonische uitwisseling met andere geesten en sferen daar een beroep op te doen uitbreiden. U kunt alles wat voor u werkelijk van belang is vastleggen. Dat geeft u geestelijk grotere mogelijkheden. Maar zelfs wanneer u op aarde bent, betekent het ook een groter vermogen tot contact met werelden en sferen, die niet van stoffelijke origine zijn.

Wanneer mensen een sterke emotie hebben, dan zenden ze vaak gedachten naar anderen uit. Het telepathische rapport, het uittreden en verschijnen is in de parapsychologie vele malen geregistreerd. Het bezoek van de dode aan mensen die nog niet eens weten dat hij gaat sterven. Het blijkt, dat daarbij de tijdsfactor niet geheel vaststaat. Soms verschijnt iemand nadat, maar soms ook voordat doodsgevaar optreedt. De verschijning is het overdragen van een gedachte. Het is het delen van een bewustzijn. Je zoudt op grond hiervan kunnen zeggen, dat sterke emoties de mens een grotere beschikking geven over een deel van zijn geestelijke mogelijkheden en zijn paranormale begaafdheden.

Dan is hieruit ook af te leiden dat een mens, die paranormale gaven wil hanteren daartoe een passende emotionele toestand in zich zal moeten opwekken om met een optimaal resultaat anderen te kunnen bereiken of een bepaalde wereld of sfeer te kunnen betreden. Als u dat begrijpt, dan wordt het weer eenvoudiger, want emotie lijkt altijd zo'n onbenaderbaar iets. Iets waarmee je eigenlijk de psychologie en de psychiatrie moet binnentreden. Maar als je begrijpt wat ze voor je doet, wat ze betekent, dan ga je ook begrijpen dat je door een juist gebruik van je emoties je krachten bewuster en gericht kunt gebruiken. Je kunt je mogelijkheden aanmerkelijk doen toenemen. Je kunt je ontvankelijkheid voor krachten van buiten aanmerkelijk vergroten of je daarvoor beter afschermen. En dan kom je op een punt waarop de zelfsuggestie, waarover wij hebben gesproken, niet meer alleen een poging is om de zaak in evenwicht te houden. Neen, het wordt eerder het bewust stimuleren van bepaalde reacties in het denken en in het lichaam om daardoor een tevoren vastgesteld doel beter te bereiken,

Wanneer wij te maken hebben met grote kosmische krachten (ik heb u enkele invloeden genoemd), o.a. die in deze dagen optreden, dan zou het wel eens kunnen zijn dat u zegt: ik kan nu juist helderzien. Dan moet ik mij instellen op de factor wit die samen met andere kleuren nu aanwezig is. Ik denk dan alleen in de termen van dit wit: een fel licht. Ik zie in mijn gedachten alles helder en scherp. Ik probeer mijzelf duidelijk te maken dat alles scherp getekend kenbaar wordt en op het ogenblik, dat ik het gevoel krijg dat ik sta te turen, maak ik mij zo leeg mogelijk. Ik laat gewoon alles maar op mij toekomen. Ineens zie ik vele details die ik voordien niet had gezien. Ik zie samenhangen en mogelijkheden, die tot dan niet constateerbaar waren. Daaruit trek ik dan mijn conclusies, maar heb ik ook mijn krachten en mijn beleving.

Het is mogelijk u op bepaalde kosmische invloeden in te stellen. Aangezien wij nu toch bezig zijn met een onderwerp waarin ook de invloed van de verschillende planeten een grote rol kan spelen voor ongeveer een derde van de mensheid - binnenkort (\pm 25 april) komt er een Marsinvloed die de mensen erg onrustig maakt en ook erg instabiel in hun reacties naar buiten toe - moeten we dus ook rekening houden met invloeden die dan kunnen optreden. Nu heeft de astrologie al aardig wat aangegeven. U heeft een geboortehoroscoop nodig en dan moet u precies uitkijken wat voor u van belang is. Maar we kunnen het veel algemener doen.

Wanneer voor mij op dit moment globaal een sterke Saturnus-invloed geldt, dan is het duidelijk dat ik moet rekenen op allerlei plotselinge erkenningen en gebeurtenissen. Ik stel mij daarop gewoon in. Ik bouw een afweer op tegen alles wat mij emotioneel daarbij zou kunnen treffen; ik neem dus afstand van de dingen. Daardoor ben ik ook in staat om juist te reageren en kan ik gemakkelijker mijn eigen reserves gebruiken, indien het nodig is.

Er is een Mars-invloed. Dat is een drang tot vitaliteit die zelfs tot gewelddadigheid kan voeren, vooral als het een negatief aspect is. Indien dat nu toevallig voor uw teken gebeurt, dan houdt u daarmee rekening en zegt dus: ik heb reservekracht nodig. U maakt zich dan klaar om die reservekracht op te slaan. De emoties beroeren u nog wel, maar ze dwingen u niet meer om uit te barsten in drift of om plotseling allerlei dwaze en domme dingen te gaan doen. Integendeel, ze geven u een gevoel van geladenheid, van spanning waardoor u de zaken die u wilt doen gemakkelijker, beter en juist kunt volbrengen. Zo kunt u dat voor elke planeet nagaan.

Er zijn genoeg algemene richtlijnen die tamelijk redelijk zijn. U kunt zelfs van dag tot dag zien welke constellaties ongeveer optreden. En als u dan ook nog weet waar uw eigen sterrenbeeld staat en wat de invloed daarop is, dan weet u al meer dan genoeg. Op die manier kunt u leren uw emoties bewuster te gebruiken. Want uitschakelen gaat niet. U kunt uw emoties niet uitschakelen of ongedaan maken, maar u kunt ze wel gebruiken. U kunt uw emoties gebruiken om de veranderingen in het lichaam, die nu eenmaal niet helemaal teniet kunnen worden gedaan, te voeren naar een resultaat dat voor u begeerlijk is. U kunt tegenover elke invloed van buiten, die u aanvoelt en die te sterk op u inwerkt, een eigen tegeninvloed opbouwen, zodat u in staat bent het resultaat te richten waarop u maar wilt.

Als u uw emoties weet te gebruiken op de juiste manier, dan zijn ze niet alleen een uitstekend middel om goede resultaten te behalen op aarde, maar ze betekenen gelijktijdig een onnoemelijk grote verrijking van zowel uw geestelijke mogelijkheden als ook van uw geestelijke gevoeligheid en van datgene wat u er mentaal uit kunt aflezen.

Hiermede heb ik naar ik hoop genoeg over de emotie gezegd. Ik kan nog vele abstracte verhalen gaan afsteken, maar hier zijn een paar essentiële punten, die u binnen het kader van deze cursus ongetwijfeld goed kunnen dienen, wanneer u met emotionaliteiten bij uzelf en bij anderen te maken krijgt.

Wat het kosmisch effect betreft nogmaals; U kunt aan uzelf, aan uw droomleven, aan de eenzijdigheid van de denkbeelden die bij u op de voorgrond komen wel degelijk aanvoelen welke invloed zich op dat moment manifesteert. En als uw emoties daardoor worden opgewekt, zoek daar dan een tegenwicht voor. U zult merken dat u veel meer kunt en lichamelijker en anderszins veel minder lijdt onder uw emoties dan voor de meeste denkbaar is.

ERVARING

Ervaring is iets wat men doormaakt. Maar alles wat men doormaakt, interpreteert men zelf. Dientengevolge kan worden gezegd: elke ervaring is afhankelijk van de wijze waarop ze door de persoon zelf wordt geïnterpreteerd.

Er zijn heel veel mensen die zeggen: de ene ervaring is goed, de andere is kwaad. Dat is natuurlijk onzin. De ervaring die je denkt kwaad te zijn kan misschien zeer goed zijn en omgekeerd. Het belangrijkste bij ervaring is altijd weer de betekenis die je er zelf aan geeft en daardoor de waarde die je voor jezelf daarin kunt vinden. Nu is het heel goed mogelijk daar een heel verhaal over te gaan spinnen, een web van allerlei mogelijkheden, maar ik zou het graag wat eenvoudig houden en daarom begin ik met te stellen:

Een ervaring kan alleen dan bestaan, indien een denkbeeld, een gevoel en een daad samentreffen. Daar waar één van deze afwezig is, is er geen werkelijkheidsbeleving en als zodanig is de ervaring dus waardeloos, zinloos.

Wanneer een mens alles denkt, dan is het niets waard omdat hij niets doet. Wanneer een mens alles doet en er niet bij denkt, is het niets waard omdat er geen besef aan verbonden is en als zodanig de zaak niet wordt bestuurd. Wanneer je iets doet wat je goed hebt overdacht, maar daarbij geen enkele emotie kent, dan heeft het eveneens geen betekenis, want de werkelijke waarde ervan gaat aan je voorbij. Je stelt wel iets in de buitenwereld, maar je stelt het niet voor jezelf. Je moet de ervaring dus altijd zien als een soort drie-eenheid. In die drie-eenheid kun je heel veel eigenaardige feiten constateren.

Ik weet niet, of u wel eens heeft nagedacht over - laten we even vroom worden - de Christus. Als Jezus nu eens niet geleefd zou hebben en iemand dat verhaal alleen maar geschreven zou hebben (let wel, ik zeg niet dat dat zo is), dan zouden we nog moeten nagaan wat het christendom heeft gedaan. En dan blijkt, dat de oorzaak op zich eigenlijk onbelangrijk wordt op het ogenblik dat we worden geconfronteerd met het feit plus de denkwijzen en emoties die daaruit voortvloeien. Dat is nu het typerende voor alle ervaringen.

Wij proberen vaak die ervaringen (oorzaak en gevolg) teruggaand te vinden. Op welk punt is het eigenlijk begonnen? Er zijn mensen die zeggen; Ik ben slecht geworden omdat ik geboren ben. Daarin hebben ze natuurlijk ergens wel gelijk, maar dan zou je in de eerste plaats nog

veel verder moeten teruggaan en in de tweede plaats helpt het je niet. Het zoeken naar de oorzaak op zich heeft weinig of geen zin. Belangrijk is de constatering. Als u iets ervaart, geldt het volgende:

a. De situatie zoals ze nu is; b. mijn bewustzijn (dus mijn denken) zoals het nú is; c. de gevoelens die nu in mij een rol spelen. De conclusie uit deze drie punten is de ervaring. Dit is belangrijk, want het bepaalt niet alleen hoe de zaken verder zullen gaan, maar het bepaalt ook hoe ik verander. De ervaring is iets waardoor je verandert.

Er zijn veel dingen waarvan je denkt: ik zou ze liever niet meemaken, maar op zichzelf kunnen ze iets in je veranderen. Elke ervaring die bewust wordt beleefd, betekent een verandering in je waardering t.a.v. de wereld en van het eigen "ik". Als zodanig ontstaat er een nieuw wereldbeeld en een nieuwe gevoeligheid voor waarden uit de wereld zowel als van het eigen "ik". Ervaring is dus in feite een verschijnsel waaruit de progressie van de innerlijke ontwikkeling kan worden afgeleid.

Er zijn mensen die zeggen: je moet helemaal niets ervaren. Onschuld is het beste dat er bestaat. Ik weet het niet. Misschien zijn er mensen die in hun onschuld gelukkig zijn, maar dat komt dan waarschijnlijk omdat ze niet verder denken. Hoe kunt u nu weten of iets goed of kwaad is, als u het niet heeft geprobeerd? Er zijn mensen die zeggen: ik lust geen paella, geef mij maar liever biefstuk met doperwtjes. Maar hoe kunt u zeggen, of paella wel of niet lekker is, als u het nooit heeft geproefd? Dan is het een ervaring geworden en heeft het bij u bepaalde reacties gewekt. Dat kan betekenen dat paella voortaan bij u de emotie Ha! of de emotie Bah! oproept. Dat hangt van uzelf af, maar u bent daardoor rijker geworden. Ervaring is een verrijking van onze mogelijkheid tot oordelen en daardoor ook een betere oriëntatie t.a.v. een verschijnsel waarin wij ons bevinden en van de innerlijke toestand die wij in ons ervaren.

Nu kun je ervaringen natuurlijk gaan uitbuiten. Er zijn mensen die zeggen, je moet voortdurend ervaren. Dat is nu precies hetzelfde als zeggen Lieve mensen, als jullie sightseeing willen doen, moeten jullie zo hard mogelijk rijden. Later kunnen jullie erover praten wat jullie hebben gezien. Dat is natuurlijk zinloos. Er zijn mensen die zo snel door Europa reizen, dat ze later de foto's nodig hebben om te weten waar ze geweest zijn.

Er zijn mensen die zo door het leven gaan. Zij zijn voortdurend druk bezig dingen te doen en te doen. Ze vragen zich gewoon niet af wat er verder achter zit, of er soms nog een andere mogelijkheid of een kans is. En dan ga je fout, want de ervaring betekent niet alleen maar dat er iets gebeurt.

Het betekent dat je iets beséft, dat je iets voelt. En als je zoveel haast hebt dat je aan het voelen of het denken niet toekomt, dan kom je nergens. Een zekere overweging is nodig. Dan de vraag, zijn alle ervaringen even belangrijk? Dat is natuurlijk niet waar. U heeft in uw leven ervaringen gehad waarvan u nu denkt dat ze heel erg belangrijk waren. U heeft ook ervaringen gehad waarvan u nu denkt dat ze niets te betekenen hadden. Maar als u later (dat kan pas na de dood zijn, dus voorlopig heeft u geen haast) gaat kijken, dan blijkt dat die schijnbaar onbelangrijke ervaringen een heel grote invloed hebben gehad op uw verdere reacties.

De waarde van de ervaring kan niet bepaald worden krachtens het redelijk bewustzijn, maar alleen vanuit de totaliteit van het eigen wezen. Dat houdt ook in dat de feiten die u stelt eigenlijk lang niet zo belangrijk zijn als u denkt.

Je kunt denken, dat je de wereld gaat hervormen. Dat lukt je natuurlijk niet en dan zeg je: ik had het beter niet kunnen doen. Maar de poging om dat te doen plus de mislukkingen samen waren een aantal ervaringen waardoor je besef van de wereld en van jezelf beter werd. En dat betekent weer een juistere oriëntatie in geestelijk opzicht en daarmee kom je verder.

Er zijn ook mensen die zeggen, Wat heb ik aan ervaring. Ik heb voldoende regels om naar te leven. Maar dan vragen ze: Hoe staat het in "Hoe hoort het"? Of: Wat zegt de bijbel, de pastoor, de rabbi enz. ervan? Wat denken de bureu? En uit dat hele patroon kiezen ze en zeggen: Dat is goed voor mij. Maar leeft u daar zelf in? Het kan zijn dat sommige dingen voor u een levensvervulling zijn. Dan is elke manier van leven op zich goed, omdat ze een

weerkaatsing vormt van uw innerlijk wezen. Daardoor zal elke daad die u stelt gelijktijdig emotie en denken met zich brengen en als zodanig een verrijking van uw mogelijkheden en besef zijn.

Maar wie kan dat buiten u bepalen? Dat kan toch niemand? Niemand kan tegen u zeggen: dit is voor u goed. Er zijn artsen die u zeggen: Als u niet doet wat ik u zeg, dan heeft u geen drie maanden meer te leven. Als u dat niet doet, dan leeft u nog 20 jaar. Maar doet men dat, dan duurt het zo lang niet.

Er zijn mensen voortdurend bezig u duidelijk te maken hoe ongezond u leeft. U moet vooral erom denken: voldoende beweging, niet teveel van dit of van dat eten, niet dit gebruiken maar wel dat, je zus kleden en niet zo. En als je dat allemaal gedaan hebt, wat heb je dan? Niets. Want je wordt er niet ouder door dan je zonder dat geworden zou zijn. Je wordt er ook niet bewuster door. Je hebt er alleen maar een hoop ellende van. Dat is in het leven altijd het geval.

Mensen gaan u vertellen wat voor u de noodzakelijke ervaringen zijn. Dat kan niemand u vertellen. De noodzakelijke ervaring komt voort uit de situatie waarin u zich bevindt en wel volgens de waardering die u er zelf voor heeft. Dat is uw mogelijkheid, uw uitgangspunt voor de daad. Maar dan heeft u ook nog uw eigen gedachtewereld. Hoe voelt u die aan? Wat is voor u daarin belangrijk? Kan dat samenvallen met de mogelijkheden die er voor u zijn? Kunt u dit innerlijk aanvoelen als noodzakelijk of als goed of mijnentwege als iets wat bestreden moet worden? Als die drie factoren er zijn, ga dan uw gang maar.

Het is helemaal niet zo belangrijk, dat alles goed is volgens de normen van de mensen, dat alles precies volgens plan verloopt. Sommige mensen maken van hun leven een indeling, die nog minutieuzer en langduriger wordt uitgewerkt dan een streekplan voor de provincie en dat wil wat zeggen. Op die manier kunt u ook met uw leven bezig zijn. Maar kunt u het veranderen? Neen. Zeker, u heeft misschien veel ellendige ervaringen achter de rug. Maar daardoor bent u veranderd. U bent door dat verleden uzelf geworden zoals u nu bent. En dat betekent, dat u daardoor een bepaalde manier van denken heeft gekregen, dat u het leven en de mogelijkheden van dat leven, geestelijk en anderszins op een bepaalde manier aanvoelt. En dat betekent weer, dat u in de daadmogelijkheden die er bestaan gemakkelijker en juister kunt kiezen voor uzelf. U zult dan begrijpen dat ervaring erg belangrijk is.

Ervaring is natuurlijk ook nog iets anders. Als u voor de eerste keer gaat vissen, dan weet u niet wat voor aas u moet gebruiken. Waar een lekker stekkie is. De hengel die u gebruikt zal misschien ook niet goed zijn. U komt met de beste en duurste uitrusting en vangt niets. Naast u zit een jongetje met een gewone tak en een snoertje en die vangt alles. Kijk, dat jongetje heeft meer ervaring met het vissen dan u. Dat klinkt erg gek, maar ervaring is ook het vermogen om aan te voelen wat er mogelijk is. Ervaring is de kennis, al is het maar om bij het hengelen op het juiste moment aan te slaan. Slaat u op het goede moment aan, als er geknabbeld wordt, dan heeft u beet. Doet u dat niet, dan bent u een worm en weer een illusie armer.

Zo is het in het leven precies eender. De ervaring geeft je de mogelijkheid de dingen gemakkelijker en juister te doen. Iemand, die nog nooit een stoel heeft gemaakt, komt ten slotte met een voetkrukje aan omdat hij de vier poten niet gelijk kreeg. Maar iemand, die ervaring daarin heeft, heeft het niet eens nodig om alles nauwkeurig af te meten. Hij bekijkt het en maakt het zonder veel moeite verder af.

De ervaring geeft dus tevens een vergrote mogelijkheid tot juiste daadstelling. Maar als je terug gaat naar de manier waarop die ervaring is opgedaan, dan verval je weer in de fouten van het verleden. Dat is misschien wel het belangrijkste punt. Want als je zegt: ik doe het alleen op mijn ervaring, dan bereik je niet veel. De ervaring op zichzelf is wat je in het verleden hebt geleerd moet toepassen om in het heden juist te kunnen ervaren. Maar er is meer bij nodig, zoals is gezegd. Je moet het aanvoelen. Je moet erover nadenken.

Stel nu, dat u al die ervaring gaat gebruiken als een soort naslagwerk. Hoe zit dat in elkaar? Dan komt u nergens. De ervaring is een geheel. Ervaring wordt zoiets als intuïtie. Het is een automatisme. Zoals een pianist zich niet meer zit af te vragen waar en hoe hij een bepaalde

toets moet aanslaan. Hij kijkt naar zijn muziek en speelt automatisch. Zoals de chauffeur ook niet zit te overwegen hoe hij zijn voet op het rempedaal moet zetten en met hoeveel kracht hij dat zal doen. Hij ziet de situatie en reageert.

Dat is ook ervaring. Maar die ervaring is alleen maar de mogelijkheid tot het juist reageren in het heden. Alles wat je ervaart, kan door dit verleden mede, worden bepaald, zolang je het als een geheel, als een impuls in jezelf wilt accepteren.

U heeft geestelijk en anderszins ervaringen opgedaan. Dat wil zeggen: u bent geconditioneerd tot een reageren. Als u geestelijk iets wilt doen (geestelijk genezen b.v.) en u heeft een hele procedure nodig om op gang te komen, dan betekent dat alleen maar dat u daardoor veel minder juist en minder snel een daad kunt stellen. Maar als u voelt: die hulp is noodzakelijk en u automatisch beroept op de totale inhoud van uw wezen (hoeveel incarnaties erin zitten behoefte u niet te interesseren), dan heeft u op dat moment die kracht en kunt u die op het juiste ogenblik en op de juiste manier uitstralen naar de persoon die haar nodig heeft. Maar er is gevoel bij nodig. U beseft de noodzaak. U beseft de kracht. U geeft de kracht (de daad). Dat zijn de drie factoren. En als de ander geneest door die kracht, dan is dat voor u een ervaring. Het is een innerlijke vreugde, maar gelijktijdig een zekerheid. Het maakt het u de volgende keer mogelijk om nog beter en nog sneller te reageren.

Er zijn veel mensen die zeggen: Je kunt toch niet alles intuïtief doen. Intuïtief is voor sommige mensen een lelijk woord. Wat is eigenlijk die intuïtie van u? Dat is het geheel van alle invloeden die in u werkzaam zijn of in u worden geprojecteerd. Dat is het werktuig dat u heeft. De intuïtie zegt niet dat het onvermijdelijk is dat u iets doet. Het zegt wel - dat gezien al wat vooraf is gegaan - dit voor u op dit moment de situatie is.

Dan vraag je je af; hoe voel ik mij t.a.v. deze nu besepte mogelijkheid, noodzaak of situatie? Wat stel ik daar als daad tegenover? En dan blijkt ineens dat je met die intuïtie veel meer tot stand brengt. Dat je het veel beter doet. Dat je voor jezelf die ervaringen opbouwt die voor jou noodzakelijk zijn. Want de belevingen die je dan doormaakt, of ze nu goed of kwaad zijn volgens de ogenblikkelijke beoordeling, houden wel degelijk in - en dat mag je niet vergeten - dat je weer grotere waarden van bewustzijn in je bergt en dat je dus een beheerster beroep kunt doen op al je krachten en mogelijkheden.

Intuïtie is een beginsel, een werktuig waarmee de daad beter kan worden gesteld. Waaruit een besluit opwelt zonder dat het noodzakelijk is om eerst die voorafgaande fase te volgen en waardoor bovendien, mits de goede emotie en de juiste instelling aanwezig zijn, de daad, de projectie kan plaatsvinden. Als u zich dat heeft gerealiseerd, dan weet u dat u met ervaringen heel veel kunt doen.

Dan is het natuurlijk ook wel weer zo dat er mensen zijn die zeggen. Maar ik heb veel ervaring. Toen u jong was, heeft u vast wel een oom, een tante of een ouder gekend die op grond van zijn of haar diepgaande ervaringen u precies ging vertellen wat u moest doen en laten. Nu is dat natuurlijk ergens wel gemakkelijk, als een ander beslissingen voor je neemt. Dan kun je je dat laten aanleunen, maar voor jou heeft het geen betekenis. Maar als je zelf ook ervaringen opdoet, wat blijkt dan? Je gaat al het geleerde in een nieuw daglicht zien. Je gaat je anders oriënteren. En dat betekent een verrijking van je inzicht in een werkelijkheid, die - hoe persoonlijk dan ook - toch ook grotere kosmische krachten en waarden aanspreekt.

Wanneer je een harmonie bereikt op grond van je persoonlijke belevingen en ervaringen, dan is die harmonie veel groter, veel omvattender en veel hoger dan alles wat je als harmonie wordt aangepreft, zonder dat je het intens doormaakt. Dan stellen wij, dat ervaring de weg is tot harmonie.

Dan stellen we verder: Een harmonie kan alleen van ogenblik tot ogenblik bestaan. Ze is nooit een permanente toestand, die voor ons volledig en blijvend bestaat of die voor ons en anderen, volledig en blijvend zou kunnen bestaan. Er zijn voortdurend variaties in. De ervaring maakt het je dan mogelijk op de variaties te reageren zodat voor jezelf een gemiddelde harmonie, een gemiddelde vorm van eenheid behouden blijft, ongeacht de variaties die buiten je of in je ontstaan. Dat is erg belangrijk.

Een mens zonder ervaring kan heel gauw in paniek raken. Die weet niet meer wat hij doet, die denkt niet meer, die beseft niet meer, hij doet. Of omgekeerd, hij zit zo te beseffen en te voelen dat hij helemaal niets doet. In beide gevallen kun je zeggen: er is niets aan. de hand. Er is niets belangrijks. Er komt niets uit voort.

Indien wij in staat zijn om een kosmisch geheel uit te drukken binnen de beperking van het ogenblik waarop wij leven, dan zal blijken dat elke ervaring eeuwigheidswaarden in zich draagt en als zodanig onze resonanties t.a.v. eeuwige waarden vergroot. Dat is een tamelijk ver gaande conclusie. We zullen het in een paar punten vastleggen.

Alle mogelijkheden die denkbaar zijn bestaan in de kosmos, ook als ik ze mij niet realiseer. Ik bezit slechts de mogelijkheid om een aantal van alle mogelijkheden die er in de kosmos zijn te verwezenlijken. Er zijn erbij die ik niet kan beseffen en er zijn erbij die ik niet kan verdragen; dus die mij emotioneel onaanvaardbaar voorkomen. Ik moet dus kiezen uit het geheel van waarden die er in de kosmos bestaat. Maar op het ogenblik dat ik daarop innerlijk in mijn wereld en in mijn denken juist heb gereageerd (dus het gevoel krijg dit is op dit moment goed) dan resonanceert dat deel van de mogelijkheden in de kosmos met mijn wezen.

Er is een kosmische of oerwaarde die a.h.w. in mij wordt bevestigd door een toestand of een daad die op zich voorbijgaand is. Maar de kosmische waarde die in mij is ontstaan, blijft in mij behouden, want een eenmaal bereikte resonantie met de kosmos gaat niet teloor, ook als zij uit het menselijk en soms geestelijk bewustzijn tijdelijk wordt verdreven door andere belevingen, resonanties en ervaringen. En dat is nu hetgeen waar het om draait.

De werkelijkheid is dat wij tijdloos leven. Wij zullen dat nooit helemaal beseffen. Maar wij bestaan met al wat wij ooit geweest hadden kunnen zijn en ooit nog zullen zijn. Dit alles tezamen maakt ons wezen uit in kosmische zin. Doordat wij met een deel daarvan in aanraking komen, zullen andere delen van het "ik" voor ons begrijpelijk worden. Eenvoudiger gezegd: Als je een paar sommen hebt gemaakt, kun je vele gelijksoortige sommen maken zonder dat het nodig is dat je ze eerst elk afzonderlijk hebt leren maken. Dus één ervaring geeft je toegang tot een heel gebied van mogelijkheden, maar ook van besef. Je komt daarmee dicht bij je innerlijk "ik", je ware zelf. Dit ware zelf is het enige wat in de kosmos juist moet en kan reageren. Deze erkenning van je innerlijke waarde kan dus aan de hand van ervaringen, die je kunt vergelijken met een soort steekproeven, steeds worden opgewekt. De resonantie tussen het nu erkende "ik" en de kosmos wordt groter door elke ervaring die voor het "ik" juist is zowel in uiting, in besef als in emotie.

Ik heb vaak verschillende in wezen gelijkwaardige mogelijkheden, die elk op zich ervaring betekenen. De keuze daartussen wordt vaak bepaald door op zichzelf helemaal niet belangrijke zaken. Misschien door de tijd of het gemakkelijk bereikbaar zijn van het een of ander. Misschien dat de mode in een bepaalde richting wijst op dat ogenblik.

Nu moet u goed beseffen: uit vele gelijkwaardige ervaringsmogelijkheden kies ik de ervaring, die op dat moment het best bij mij past. Dit betekent, dat ik heel veel ervaringen die mogelijk zijn terzijde zal schuiven en daarvoor andere in de plaats zet. Maar omdat dit in de kosmos een samenhangend geheel is, zal ik in één werkelijke ervaring een begripsvermogen verkrijgen dat vele ervaringen bevat. Selectieve ervaring is voor de mens een noodzaak. Hij kan namelijk niet alleen intuïtief ervaringen gaan oproepen en verwerken. Als hij dat doet, dan verliest hij iets wat menselijk is, namelijk het planmatige.

Uw geest heeft een bewustzijn dat niet volledig is. Daarin komen hiaten voor. Uw incarnatie heeft o.a. ten doel dergelijke hiaten aan te vullen zodat er geestelijk zo volledig en zo juist mogelijk kan worden gereageerd t.a.v. de totaliteit van geestelijke krachten die u beroeren. Als u alleen maar intuïtief gaat reageren, dan komt er een ogenblik dat u eigenlijk niet meer zelf kiest; dat het bewustzijn wordt uitgeschakeld.

Hét denken is dan eigenlijk niet meer aanwezig. Maar denk je op basis van de intuïtie over de daadstellingsmogelijkheid die er op dat moment is en kies je bewust voor dit of voor een ander gebeuren (het verwerklijken van iets waarbij je emotionele instelling betrokken is), dan kom je als vanzelfsprekend tot het zoeken van die ervaringen welke tevens een zo juist mogelijke aanvulling voor het geestelijk bewustzijn betekenen. Je hebt nu eenmaal die emotie nodig om

de ervaring vast te leggen en de resonantiewaarde, die de geest dan weer heeft t.a.v. allerlei zaken, te bepalen.

Doordat u ook kosmisch in die keuze een heel gebied van uw wezen leert kennen en geestelijk (dat is anders dan kosmisch, want het is beperkter) een aanvulling vindt van uw onevenwichtigheden, zult u daardoor in staat zijn om a: een volgende keer beter te incarneren, b: juister te reageren op alle invloeden, werkingen en waarden die vanuit de sferen op u afkomen, door uw harmonisch zijn zult u ook veel grotere krachten kunnen verwerken, die tot op dit ogenblik u in bewustzijn hebben verblind.

Bij dit laatste punt mag ik u wel even herinneren aan een Rozenkruisersvoorstelling waarin wordt gezegd:

“Leven is een soort cirkelgang waarmee je in het leven komt, door het duister gaat, de levende sfeer weer vindt en elke andere sfeer achtereenvolgens tot het ogenblik, dat je bij het licht komt. Het licht verdooft je, je gaat door het licht heen zonder het te weten, totdat je weer in de neergang komt.” Nu zegt men erbij: Dit licht is zo sterk en zo fel, dat je het niet kunt verdragen. Op het ogenblik, dat u geestelijk de evenwichtigheid heeft bereikt, zult u meer geestelijk besef van de werkelijkheid kunnen verdragen. U kunt met uw geestelijk bestaan dichter komen bij uw kosmische werkelijkheid van bestaan. En daardoor moeten we aan dit geheel nog iets toevoegen. Als er meer vergelijkbare of schijnbaar gelijkwaardige ervaringsmogelijkheden aanwezig zijn, zal het niet voldoende zijn om alleen intuïtief te reageren, maar zal het, indien er een verschil in doel bestaat, belangrijk zijn dat doel ook bewust en wel overwogen te kiezen; dit in overeenstemming met zowel de eigen emotionele inhoud als met de eigen erkenning van de wereld. Eerst daardoor zal de daadstelling de meest juiste zijn en zal de bewustwording, die uit het geheel voortkomt, ook de omvattendste zijn en de grootste bereiking in de geest en vaak ook in de stof mogelijk maken.

❖ *En als mijn keuze nu anders uitvalt?*

Als uw keuze anders uitvalt, maakt dat op zichzelf niet zoveel uit. Is uw keuze echter niet in overeenstemming met de werkelijkheid van uw wezen, zoals u die beseft plus de werkelijkheid van uw wereld zoals u die ervaart, dan is het mogelijk dat u daardoor een hiaat in uw geestelijke bewustzijn niet volledig heeft aangevuld. Dan zal de ervaring weliswaar aanwezig zijn, maar ze zal niet bijdragen tot een grotere evenwichtigheid.

Dit betekent, dat in de geest gekomen de mogelijkheid, voor u kleiner wordt om uw kosmisch zijn te beseffen in zijn volledigheid. Op zichzelf doet het niet ter zake, want eens komt u daar toch.

❖ *Alleen met een grotere mate van onevenwichtigheid?*

Neen. Je komt eindelijk eens tot de evenwichtigheid, maar het duurt langer. Maar wat is langer? Een Chinees wijsgeer heeft eens gezegd:

“Hij, die zich voort haast langs een stoffige weg, terwijl hij genietend kan wandelen in fraaie tuinen in de schaduw der bomen, is een dwaas, want het doel zal toch bereikt worden.

Maar hij, die genietend het doel heeft bereikt. hij zal in vreugde en kracht bij zijn doel aankomen. De ander is uitgeput en stoffig. Hij zal bij het doel aangekomen een tijdlang machteloos zijn.”

Dit is een vrije vertaling ervan. Het maakt misschien duidelijk wat ik bedoel.

Welke keuze u maakt, wordt geheel aan u overgelaten. Niemand kan u zeggen wat goed of wat kwaad is. Onthoudt u dat: Maar voor uzelf weet u dat wel. Zodra u ingaat tegen datgene wat voor uw gevoel en volgens uw besef harmonisch is en wat in daadstelling een harmonische mogelijkheid bevat, zult u de gevolgen daarvan ondergaan. De rest komt vanzelf wel weer...

❖ *U had het over besef. Door de ervaring wordt toch ook je begripsvermogen verruimd?*

Besef vloeit uit dit alles voort. Ik heb het begrip wat verder uitgewerkt dan mensen over het algemeen doen.

Je besef is natuurlijk wel verruimd, maar dat is alleen je stoffelijk besef. Je geestelijk besef, je geestelijke inhoud is echter ook verruimd en ten slotte je eenheid met het kosmische, tijdloze "ik" dat je bent.

Dat is voor mij de belangrijkste factor. Door ervaring wordt je wijzer, maar die wijsheid moet je dan niet gebruiken om steeds te overleggen hoe wijs je dan wel bent geworden, maar eenvoudig de verkregen bekwaamheid gebruiken.

BEGRIP EN BESEF

Ik besef, dat er een God bestaat. Ik besef, dat buiten de tijd oneindigheid het wezen wel moet zijn van al en ook van mij.

Maar ik begrijp het niet. Voor mijn begrip is een oneindigheid te groot en voor volmaaktheid is mijn begrip te klein.

Ik besef, dat ze ergens bestaat, dat ze ergens moet zijn.

Ik voel en weet. En in mijzelf erkennend, ervaar ik soms een God, een kracht, een werkelijkheid, een licht. Maar ik begrijp ze niet, want waar begrijpen komt, daar moet ik mij omschrijven en formuleren, wetend wel en goed dat wat er is.

Al te vaak ontmoet ik iets wat ik niet ken, maar toch besef, ook al begrijp ik het niet. Ik besef wat het betekent voor mijn wezen.

Ik besef welke invloed het zal hebben op dat wat ik ben, wat ik onderga en de wijze waarop ik besta, maar begrijpen doe ik het nog niet.

Vaak wordt dat wat ik heb beseft door daadstelling tot werkelijkheid en langzaam aan en niet direct ten slotte ook begrepen zodat besef zijn vormen krijgt. Maar zelfs wanneer dat nog niet kan, wanneer men weet en zwijgt, besef ik soms, want het besef verheft zich boven alle grenzen van mijn weten en mijn mogelijkheid.

Het is de band, die mij met het onbegrepen verbindt, waardoor ik ondanks alles steeds het onbegrepen hervind in dat wat ik begrijpen wil.

Soms begrijp ik ook, dat wat ik heb beseft. Ik sta daar niet bij stil, want ik moet verder gaan.

Besef zegt mij: Het doel is lang nog niet bereikt, ook als het begrip mij zegt : Je bent al ver gegaan.

LOUTERING

Loutring! het verliezen van het overbodige. Het verliezen van het niet tot het "ik", behorende, reiniging.

Loutring wordt menselijk gezien vaak beschouwd als door lijden tot aanvaarding komen. Dit is niet juist.

Loutring is het vermogen om de essentie van jezelf voortdurend en intens te zijn en te beleven, terwijl de onbelangrijke zaken, waaraan je je misschien een lange tijd hebt gehecht, verdwijnen. Het is de geest der dingen leren kennen en de uiterlijkheden daarvan terzijde schuiven.

Loutring is de harmonie met de werkelijkheid van je wezen, je geest, je voorgeschiedenis, met alle krachten die in je bestaan, herwinnen. Een Loutringsberg, zoals Dante Alighieri die heeft geschetst, is een voortdurende reeks kwellingen.

Loutring is geen kwelling, tenzij je meer hecht aan datgene wat je niet bent dan aan datgene wat je wel bent.

Zolang je jezelf blijft, ben je geloutringd. Dan kun je de hemel wijden - om met Dante te spreken - de hemel betreden en je Beatrice ontmoeten. Maar op het ogenblik, dat je denkt zaken, die niet wezenlijk zijn, te moeten behouden - of dit nu is de achtung van je medemensen, bezit of een bepaalde voorstelling die niet bij je past - zul je daardoor lijden.

Het lijden vloeit voor uit je eigen poging om te behouden wat je niet bent.

Gelouterd zijn wil zeggen teruggekeerd zijn tot de essentie van je eigen wezen en daardoor innerlijk en in contact met de kosmos jezelf zijnde weer harmonisch reageren op al het bestaande.